

Podzim v lese aneb co tam můžeme vidět.

- Zajděte si s rodiči do podzimní přírody – les, park, pozorujte změny v přírodě s přicházející zimou, všimněte se barev, tvaru stromů, keřů..., nasbírejte si nějaké lístečky a jiné přírodniny
- Zkuste se hezky prodýchat: připravte si list na dlaň, nádech nosem, !pozor nezvedat ramena!, s výdechem ústy odfoukněte list z dlaně, opakujte 3x (nebo si můžete procvičit svůj dech a řeč s následujícím videem <https://edu.ceskatelevize.cz/video/240-vyslovnost-pismene-l>)

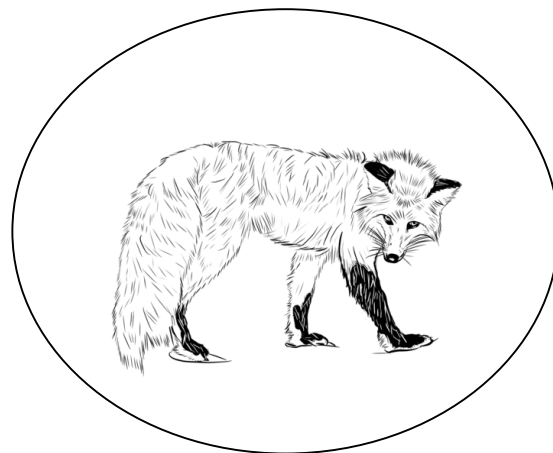
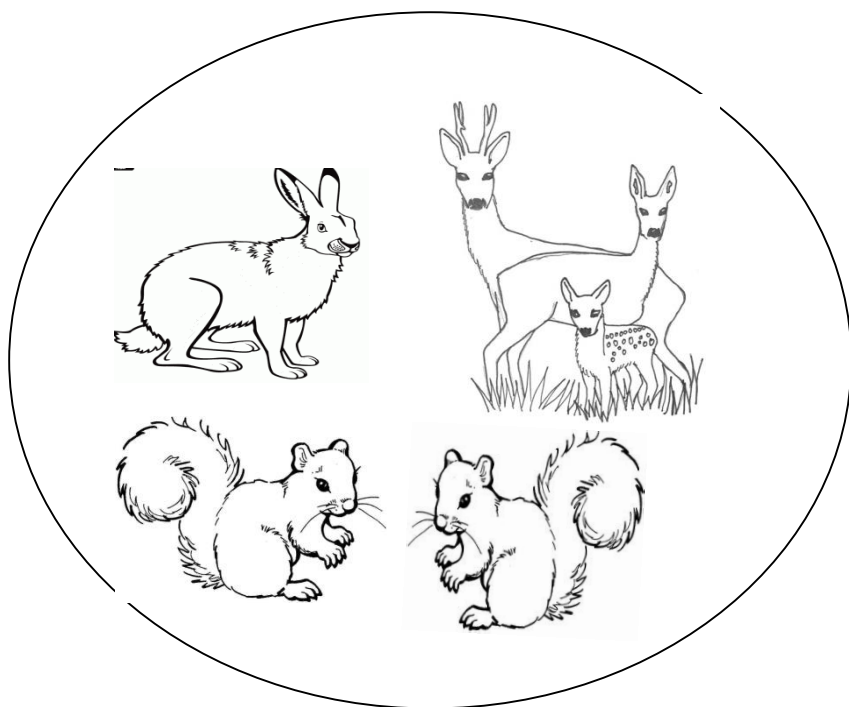
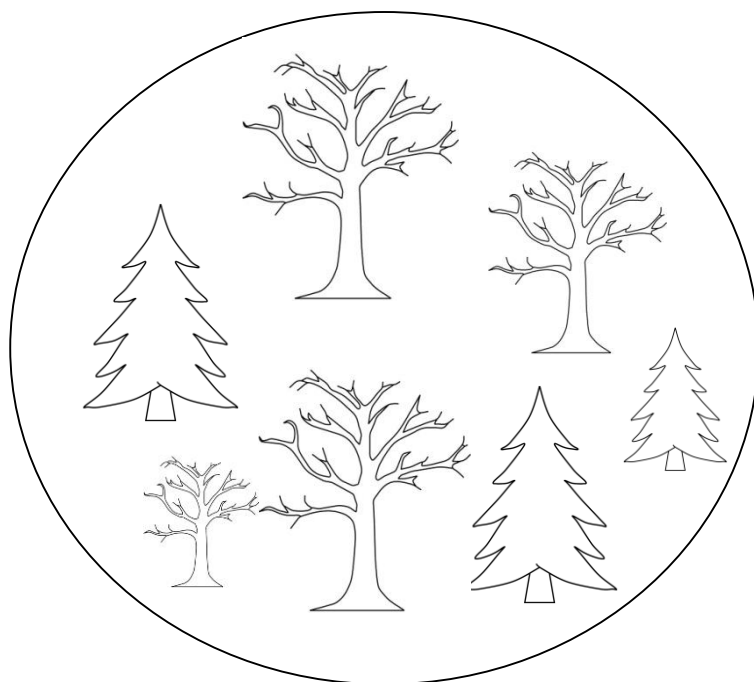
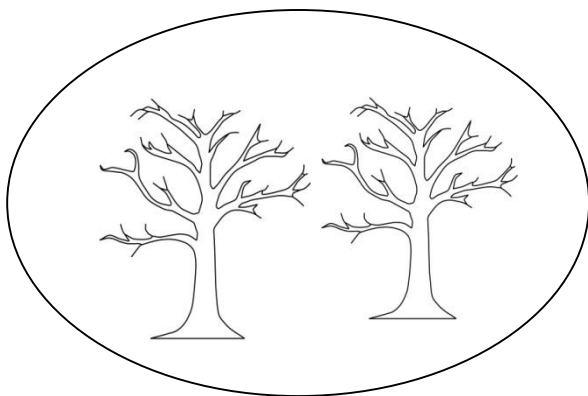
- Zazpívejte si písničku *Já do lesa nepojedu*

Mírně rychle *Česk.*

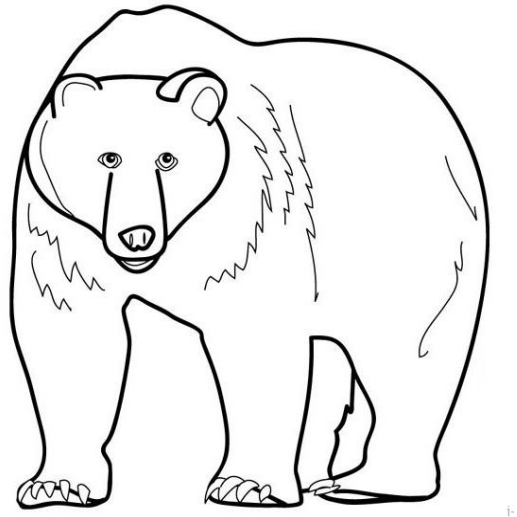
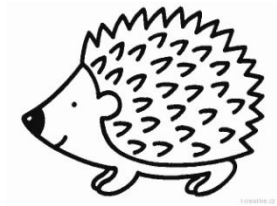
Já do le - sa ne - po - je - du, já do le - sa ne - pů - jdu,
kdy - by na mě haj - ný pří - šel, on by mi vzal se - ky - ru.
Se - ky - ra je za dva zla - tý a to - půr - ko za to - lar,
kdy - by na mě haj - ný pří - šel, on by mi to všec - ko vzal.

- Jaké slovo se rýmuje k jednoslabičnému slovu les? (pes, ves, mez, ...)
- Můžete využít odkaz na video v internetovém portálu:
<https://edu.ceskatelevize.cz/video/305-jehlicnate-stromy>
- Určete mnoho x málo

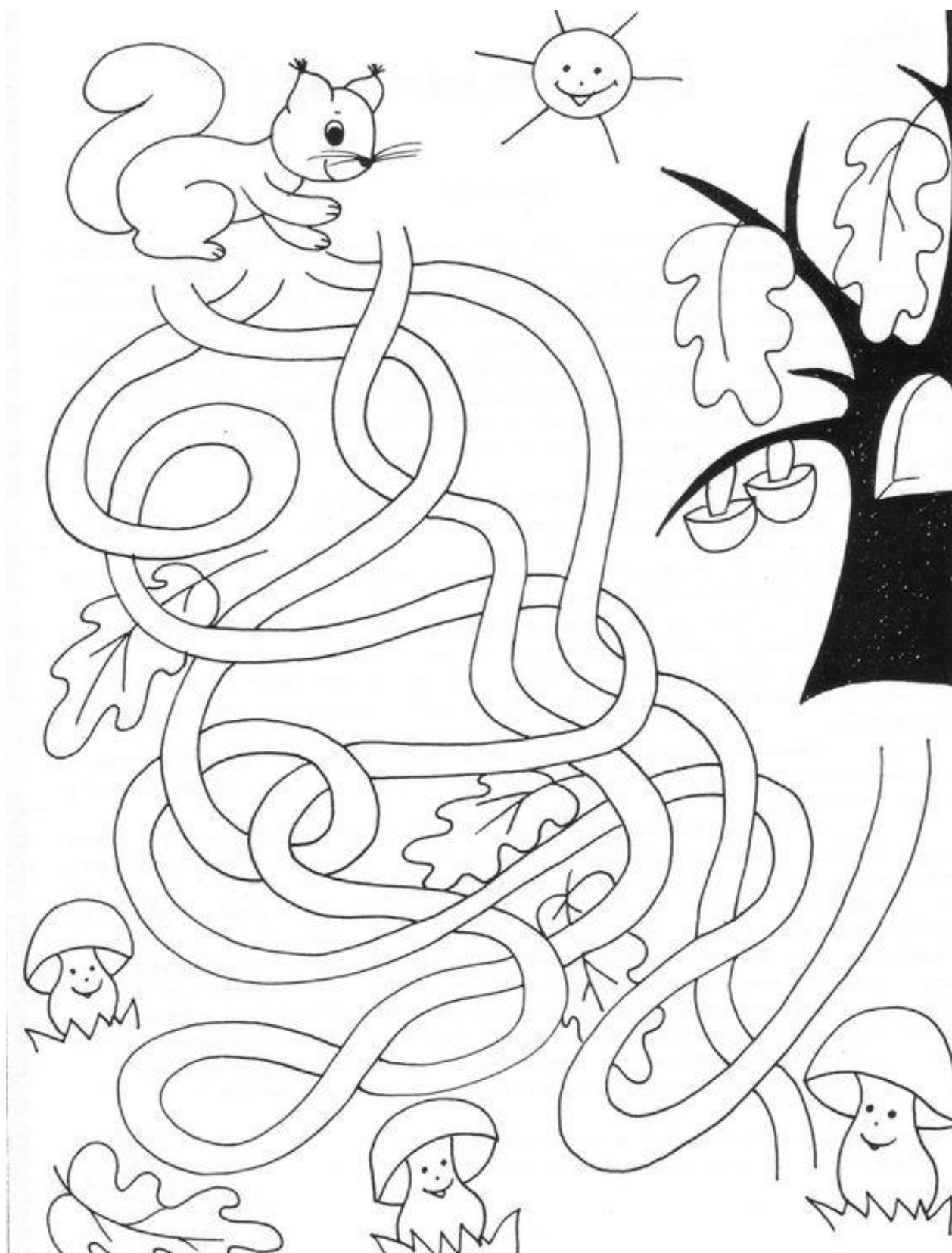
- Určete malý x velký a dokreslete okolo les.

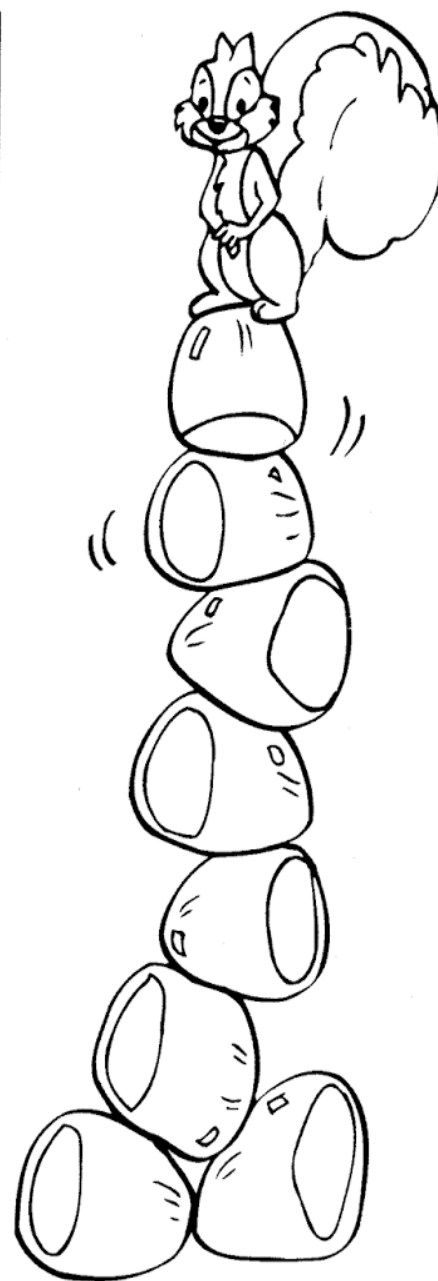
- Hádanka: Maličké zvířátko
rezavý kožíšek
spořádá zakrátko
lískový oříšek.
Maličké zvířátko
je tahle čiperka
větvíčku přeskočí
i když je malinká.

Co to je? Veverka

- Najděte veverce cestičku do doupátka

- Vybarvěte tolik kroužků kolik má veverka oříšků ve sloupečku

○	○	○
○	○	○
○	○	○

○	○	○
○	○	○
○	○	○

○	○	○
○	○	○
○	○	○

○ Přečtěte si s rodiči pohádku O veverce Vzdychalce (E. Hurdová)

V dutině mohutného dubu měla veverka svoji komůrku a v ní čtyři malé veverušky. Jmenovaly se Neposeda, Hopsalka, Skákalka a Vzdychalka. Všechny byly čiperné a šikovné. Jen Vzdychalka byla bojácná a pomalá. Veverušky začaly brzy samy skákat po větvích dubu. Odrazily se, roztáhly nožičky a pomáhaly si při letu vzduchem ocáskem jako kormidlem. Jejich skoky byly čím dál delší.

Jen malá veverka Vzdychalka seděla schovaná v dutině stromu a litovala se: „Jsem ještě malinká a slaboučká. Kdybych skočila, určitě by to špatně dopadlo.“ Občas si dodala odvalu a malinko poskočila. Ale opravdu jen malý kousek.

Na vedlejším stromě žila veverička, jejich prababička. Často na malé veverky volala: „Kdo se těší na dobroty? Stačí jenom dva, tři skoky!“ A opravdu. Stačilo pár skoků na sousední strom a už si veverky pochutnávaly na dobrotách, co pro ně prababička připravila. Někdy to byla semínka ze smrkových šišek, jindy lískové oříšky. Občas veveričky dostaly i houby – a to byla nějaká lahůdka!

Pochutnávaly si všechny, až na Vzdychalku. Ta se skákat bála. Nejprve pomalu slezla po stromě dolů, pak přeběhla po zemi k vedlejšímu stromu a opatrně, zvolna vylezla po kmeni vzhůru k doupěti prababičky.

A přitom se litovala: „Jsem ještě malinká a slaboučká. Kdybych skočila, určitě by to špatně dopadlo.“

Mezitím ostatní veverky skoro všechny dobroty snědly a na Vzdychalku toho moc nezbylo. Vzdychalka byla smutná. Semínka ze smrkových šišek, lískové oříšky i houby měla moc ráda.

Jednou prababička zase zavolala: „Kdo se těší na dobroty? Stačí jenom dva, tři skoky!“ Všechny veverky se rozeběhly a hop a skok a hned byly u ní. Také Vzdychalka by za ní ráda běžela. Dlouho se odhodlávala ke skoku a pak se rozhodla. Touha po dobrotách byla silnější než strach. Odrazila se a hop a skok, byla také u prababičky. Panečku, tam bylo dobrot! Prababička jí vybrala ta nejchutnější semínka a oříšky za to, že byla tak statečná. Od té doby Vzdychalka skákala po stromech sem a tam a pro dobroty u prababičky byla vždycky mezi prvními.

Jednou se Vzdychalka vydala sama do lesa. Skákala ze stromu na strom a byla pyšná, jak jí to pěkně jde.

Najednou ztuhla zděšením. Zahlédla kunu, jak ji pozoruje a mlsně se olizuje.

Vzdychalka věděla, že je kuna nebezpečná a dala se na útěk. Hop a hop, skákala z větve na větev. Skok a skok, kuna za ní. Veverka přeskočila ze smrku na jedli. Kuna za ní. Vzdychalka přeskočila z jedle na borovici, ale kuna zase za ní. Už byla blízko, blizoučko.

Zoufalá Vzdychalka odvážným skokem přeskočila až na vzdálenou břízu. A kuna zase za ní. Veverička sebrala všechnu odvahu a sílu, mocně se odrazila a dlouhým skokem přeskočila na dub, kde měli v dutině svoji komůrku. Jako blesk sjela po kmeni do dutiny, přikrčila se v komůrce a ani se nepohnula. Kuna se na vedlejším stromě zastavila a po chvíli, když se nikde nic nehýbalo, rozmrzele odskákala jinam. Večer pak Vzdychalka všem doma vyprávěla, co se jí přihodilo. Když skončila vyprávění, maminka řekla: „Myslím, že už nejsi Vzdychalka, ale Čiperka, když jsi tak čiperná.“

Od té doby
už jí Vzdychalko
nikdo neřekl.

- Nakreslete obrázek k pohádce o veverkách.
- Vyrobtě si malý „domácí podzimní les“, v něm si pak můžete hrát se svými plyšovými zvířátky – ježečkem, zajíčkem, myškou atd. Potřebujete papírovou krabici (např. od bot), můžete ji natřít barvou nebo polepit barevným papírem, nasbírané přírodniny (větvíčky, šišky, mech, ...) a plyšová zvířátka, která najdete doma, nebo si zvířátka můžete nakreslit, či vymodelovat.

